

1. deň – Objavuj! (1.- 6. kapitola)Pilot, Malý princ a objavovanie jeho planéty

Kulisy : púšť Sahara, strokotané lietadlo, obrázky veľhada, stojan s papierom na kreslenie ovečky, baobaby, západ slnka, hviezdna obloha, slnečná obloha

Postavy : pilot, Malý princ, rozprávač

Dej :1. Dejstvo :

- prilet pilota na Saharu, bude letieť a zrazu mu začne haprovať motor až nakoniec úplne strokotá uprostred púšte, totálne sa mu rozbije lietadlo

Pilot : (zvuk lietadla, ktoré má pokazený motor) Óó, nejak mi to hapruje, dúfam, že sa tu nezrútim uprostred neobývanej púšte, sám, s malým množstvom vody! Nikde nikoho! (bude sa dookola obzerat')

- zrazu sa pokúsi opravovať motor, trvá mu to dlho, až zapadne slnko

- popri tom sa bude sám so sebou rozprávať (v pozadí púštna hudba)

Pilot : (nakoniec si povie) Dnes už s tým asi nič nenarobím. Idem si pospať.

- uloží sa na spánok neďaleko lietadla a popred det'mi prejde nočná obloha

2. Dejstvo :

- pilot stále spí a medzitým vystúpi na oblohu slnko

- zrazu sa zjaví malý princ (urobí kotrmelec, aby to vyzeralo že je z iného sveta)

- uvidí spiacieho pilota a pri ucho mu položí mobil pustí pesničku aby ho zobudil

- pilot sa zobudí

Pilot : (zľakne sa) Jááááj! Kto si? Čo ty tu robíš? A odkiaľ si prišiel? Z neba?

Princ : Prosím, nakresli mi ovečku...

Pilot : Prosím? Ovečku? Však ja neviem kresliť. (a rozpovie príbeh o tom, že ako 6 ročný nakreslil slona a dospeli to videli ako klobúk)

Princ : (stále ho prerušuje) Nakresli mi ovečku!

Pilot : (pokúsi sa nakresliť ovečku, nakreslí slona vo veľhadovi) Môže byť?

Princ : Čo?!

Pilot : (namrzeno a neochotne, vzdychne si a nakreslí škaredú ovcu) A táto?

Princ : Chorú ovečku?! Ja chcem normálnu ovečku. Urob mi druhú!

Pilot : (pokrúti hlavou a nakreslí barana) Táto sa ti páči?

Princ : (zhovievavo sa usmeje a milo povie) ÁÁÁÁle, čo si, však to sám vidíš. To nie je ovca, to je baran, ved' má rohy. (a začne sa smiať)

Pilot : (stráca trpezlivosť) Nakreslí mu veľmi starú ovečku. Čo hovoríš na túto ovečku?

Princ : Nie, nemôže byť. Táto ovečka je príliš stará. Chcem, aby moja ovečka dlho žila. Nechcem starú ovečku.

Pilot : (polo vybuchne) Prestaň už vymýšľať! Musím ísť opravovať motor!

Princ : Prosím...

Pilot : (rýchlo načarbe a podá mu to) Tu máš debničku. V debničke je ovečka akú si chcel.

Princ : (rozjasní sa mu tvár a povie) Ďakujem!! To je super! Presne takúto ovečku som chcel! A myslíš, že moja ovečka zožerie veľa trávy? (popri tom, hovoriac poskakuje)

Pilot : Prečo sa pýtaš?

Princ : Pretože na mojej planéte je všetko maličké.

Pilot : Ale, prosím ťa, určite jej máš toľko, koľko bude potrebovať. Nakreslil som ti malú ovečku.

Princ : Ale čoby! Nie je až taká maličká. Pozri, práve zaspala!

Pilot : (nahlas si pomyslí) Fíhha. Tento princ je zaujímavé stvorenie.

3. Dejstvo :

Rozprávač : Pilotovi dlho trvalo, kým pochopil, odkiaľ Malý princ prišiel. Malý princ kládol priveľa otázok a na pilotove otázky nikdy neodpovedal. Avšak Malému princovi postupne vyklzli slová, ktoré prezrádzali odkiaľ Malý princ pochádza. Jedného dňa sa stalo toto.

Princ : (prechádza sa okolo pilota a skúmavo naňho pozerá) Čo je to za vec?

Pilot : To je lietadlo. Lietanie je krásna vec. Si na oblohe, pozoruješ všetko z výšky... blaabla bla..

Princ : (začne sa smiať) To fakt? To je teda dosť vtipné! :D

Pilot : Čo je na tom vtipné?! Ty si prišiel ako? Alebo si vari spadol z neba? Hahaha! A z ktorej planéty si prišiel?

Princ : (skloní hlavu a po chvíli povie) Ako tak rozmýšľam, na tomto si nemohol prísť z veľkej diaľky. Nevyzerá to najdôveryhodnejšie. (začne sa pozerat' na ovečku)

Pilot : No dovol! Ja ti dám! Odkiaľ pochádzaš, milý chlapec?

Princ : Debnička bola fajn nápad. V noc' bude slúžiť ako domček.

Pilot : (usmeje sa) Keď budeš dobrý, nakreslím ti aj povrázok a kolík, aby ti ovečka neutiekla.

Princ : Utekla? A kam by mala ujsť? Nič sa jej na mojej planéte nestane, pretože je veľmi maličká! Ak po nej človek kráča dopredu, d'aleko nezájde.

4. Dejstvo:

Princ : (po chvíľke sedenia vyskočí) Môžem sa ťa niečo spýtať? Ohrýzajú ovečky kriky?

Pilot : (opravuje lietadlo a nahlas mu pri tom hrá hudba z mobilu) Samozrejme!

Princ : Super! To som chcel počuť! Čiže to znamená, že si pochutia aj na baobaboch.

Pilot : (cez stíšenú hudbu kričí na Malého princa) Si vtipný! Však babobaby by nezdolalo ani stádo slonov! Nieto tvoja malá ovečka!

Princ : (potúká si na čelo) Avšak najprv sú babobaby malé a postupne vyrastú na obrovske stromy. Moja ovečka bude určite obhrýzať malé stromy.

Rozprávač : Na princovej planéte rástli užitočné i neužitočné rastliny. Semená sú však neviditeľné, tak nevieme hneď rozoznať, či je rastlina užitočná, alebo neužitočná. Až keď semeno vyženie výhonky, vieme to rozoznať. Ak ide o burinu, treba ju hneď vytrhnúť. U Malého princa predstavovali burinu baobaby.

Princ :

Vieš čo sa stane, ak by som nevytrhával burinu? Môžem sa s ňou rozlúčiť, lebo by ju celú poprevrtili baobaby svojimi koreňmi. Preto každé ráno skoro vstanem, dám si sprchu a hor sa do upratovania! Vytrhávanie malých babobabov je veľmi ľahká práca, ale občas je to dosť nuda.

Pilot : Nechápeš... čo z toho vyplýva?

Princ : Je to ľahké! Je to otázka sebadisciplíny. Treba bojovať s lenivosťou.

5. Dejstvo :

- pomaly sa zmráka, slnko pomaly zapadá

Princ : (schmatne pilota za ruku a ťahá ho preč) Pod' so mnou! Niečo ti ukážem! (obehnú spolu pódium)

Princ : (s poza pódia vybehne iba princ) Dokelu!, zabudol som, že nie som u seba doma. Keď chcem vidieť západ slnka, stačí mi potiahnuť stoličku o niekoľko krokov ďalej. (pôjde zase za pódium)

Pilot : (tento krát vyjdú z poza pódia už obaja) No čo si mi to chcel ukázať? Či so zo mňa robíš srandu?

Princ : Chcel som ti ukázať západ slnka, ale zabudol som, že nie som na svojej planéte. (zrazu naradostene poskočí a zvolá) Raz som videl na svojej planéte západ slnka 44 – krát! Vieš, keď je človek smutný, rád sa pozerá na západ slnka.

Pilot : A to si bol až tak smutný?

Koniec.

2. deň – Ukáž sa! (7. - 9. kapitola)

Malý princ a jeho jedinečná kvetina na planéte

Kulisy : púšť Sahara, strokotané lietadlo, obrázok ovečky, pitná voda, kladivo, kanvica na polievanie kvetov, ochranná deka na ružu, sopky, lopata, malé baobaby

Postavy : pilot, Malý princ, ruža, rozprávač

Dej :

1. Dejstvo :

Pilot : (opravuje motor a nervózne krúti nad tým hlavou) Ja ten motor nikdy neopravím!!

Princ : (zvedavo sa prechádza okolo pilota a nakúka čo robí) Čo sa ti nedarí?

Pilot : (zazrie na Malého princa a pokračuje v práci)

Princ : Rád by som ti pomohol, ale neviem ako. A čo myslíš? Keď ovečky ohrýzajú kriky, myslíš, že žerú aj kvetiny, alebo ruže?

Pilot : (ani sa neobzrie a odpovie mu) Jasné. Však ovečky zožerú všetko, čo im príde pod ruku.

Princ : Čože? To naozaj? A zožerú aj kvetiny, čo majú trne?

Pilot : Pravdaže! (zrúkne naňho)

Princ : Zaujímavé. Tak mi vysvetli, na čo sú im potom trne!

Pilot : Načo riešiš takéto otázky? Mňa práve zaujíma oprava motora. Som veľmi zaneprázdnený a pitná voda sa mi miňa.

Zaoberaj sa, prosím ťa, dôležitejšími vecami!

Princ : Tak teda na čo sú im tie trne?

Pilot : (totálne vybuchne) Nanič! Je to zlomyseľnosť kvetín! Lebo si na nás nevymyslia nič lepšieho, tak si vyrobili trne!

Princ : No určite! (kričí na pilota) Neverím ti ani slovo! Kveti si o sebe myslia, že sú škaredé, keď majú trne. Sú slabé, musia sa nejako chrániť.

Pilot : Ak ten šrób nepovolí, vyrážim ho kladivom!

Princ : A ty si myslíš...!

Pilot : (skočí mu do toho) Ale čoby! Ja si nič nemyslím! Je to nepodstatné. Odpovedal som ti, čo mi prvé zišlo na rozum. Ja sa zaoberám vážnymi vecami.

Princ : Vážnymi vecami! Hovoriš ako dospelí! Všetko

Pilot : (zahanbene pozrie na Malého princa) Prosím?

Princ : (veľmi nahnevane) Poznám planétu, kde žije jeden pán. Nikdy neprivoňal žiadnemu kvetu, nikdy nevidel žiadny západ slnka, nikdy sa nezahľadel na hviezdu. Nikdy nemal nikoho rád. Nič iné nerobil, iba spočítaval. To bola jeho životná cesta. Celý čas rátal a popri tom hovoril, aký je vážny človek. Ale to nie je človek! To je hrib!

Pilot : (nechápano) Čo je?

Dej : (nehovano) Hrib!! Kvetiny, napríklad ruže si milióny rokov vytvárajú trne a napriek tomu ovečky odpradáva žerú aj ruže. Tak prečo sa kvetiny tak namáhajú, aby si vytvorili trne, keď sú im nanič? Vari nie je dôležitý boj ovečiek
1. : Ja poznám jedinú ružu na svete, dávam jej všetku moju lásku a jediným zahryznutím mi ju môže ovečka zničiť? Je dôležité?
... a púšťa náradie z rúk a pozerá na malého princa)

... : Ak má niekto rád ružu, jedinú na celom svete, aká nerastie nikde inde na iných hviezdach, postačí mu, aby bol šťastný, keď sa na tie hviezdy zaďáva. Povie si, moja kvetina je niekde tam.. Ale ak tá ovečka zožerie kvetinu, bude pre teba, ako by odrazu zhasli všetky hviezdy. (zhasne svetlo v miestnosti)

Princ : (sadne si na zem a začne plakať) A to vari nie je dôležité.

Pilot : (odhodí náradie a zoberie princa do náručia) Čo ma tam po motore! Kvetine, ktorú máš rád, hrozí nebezpečenstvo. Nakreslím tvojej ovečke náhubok. Nakreslím hrádku pre tvoju ružu... Ččč, neplááá...

2. Dejstvo :

Rozprávač : Pilot sa čoskoro dozvedel viac informácií o kvetine. Na planéte rástli jednoduché nenápadné kvetiny, ktoré nikoho nerušili. Ráno sa nebadane objavili a večer nenápadne zvädli. Raz sa na planéte Malého princa objavilo neznáme semienko. Bolo odlišné od ostatných. Pomaličky začalo vyháňať maličké výhonky. Mohol to byť nový druh babobabov. Malý princ venoval tomuto výhonku osobitnú pozornosť a kvetina sa starostlivo pripravovala na svet. Raz ráno, pri východe slnka vykukla na svet.

Princ : (povie pilotovi)Môžem ti rozpovedať o mojej kvetine?

Pilot : (sadne si na kameň a začne počúvať) Samozrejme, som samé ucho.

Princ : Život kvetiny sa začal takto.

Ruža : ÁÁÁÁÁÁÁÁAch, som nejaká rozspatá. Hoci som sa tak dlho pripravovala na svet, som nejaká rozstrapatená. Veľmi ťažko sa mi vstávalo. Prepáčte mi to prosím...

Princ : Wouuw!! Vy ste ale krásna kvetina! Ste veľmi nádherná!

Ruža : (pohládá si vlasy a povie) Ja viem! Prišla som na svet zároveň so slnkom, preto musím byť určite nádherná!

Princ : Uuuha! Vy ste teda skroňná!

Ruža : To určite! Pehh! Ináč, myslím, že už je čas na raňajky. Dúfam, že ste na mňa nezabudli.

Princ : Áno iste, hneď to bude. (ide po kanvicu a začne polievať ružu)

Ruža : Pozrite sa na moje trne, aké sú majestátne! Nech prídu, hoci aj tigre so svojimi pazúrkami a ja im ukážem!

Princ : Ale na mojej planéte tigre nie sú! A okrem toho tigre nežerú byliny! (nahnevano)

Ruža : (oduje sa) Ja nie som bylina!

Princ : To mam mrzí, že som vás urazil.

Ruža : Hmmm... (pohodí rukou) Nemáte pre mňa nejakú ochranu? Bojím sa, že dostanem prievan a mohla by som prechladnúť.

Princ : Čože? Vy sa bojíte prievanu? Vy ste teda zaujímavá a fajnová kvetina.

Ruža : Večer ma prikryjete nejakou ochrannou dekou, lebo u vás je veľmi chladno. Tam odkiaľ pochádzam..

Princ : A čo môžete vedieť o iných planétach?

Ruža : (nedočkavo) Tak bude to?!

Princ : Chcel som po ňu ísť, ale vy ste si niečo začali vymýšľať, tak som vás zostal počúvať.

Ruža : (zakašle nedočkavo)

Princ : Dobré, dobre, už idem...

Pilot : Čože? Ty si robil všetko, čo ti ona povedala?

Princ : Viem, nemal som ju počúvať. Iba som bol nešťastný z jej reči.

Pilot : Už chápem, prečo ťa tak zaujímala otázka s tými trnami.

Princ : Mal som ju posudzovať podľa skutkov a nie podľa slov. Každý deň pekne voňala a mal som z toho príjemný pocit. Nemal som ju počúvať. Reči sú niekedy veľmi klamlivé. A bol som primladý, aby som ju vedel mať rád.

3. Dejstvo :

Rozprávač : Malý princ, pred svojim odchodom dal planétu do poriadku. Vytrhal posledné zvyšky baobabov, pozametal všetko. Na svojej planéte mal tri sopky. Dve boli činné a jedna vyhasnutá. Ale ako vravieval, človek nikdy nevie! vždy vymietol všetky tri svedomito. Malý princ bol sklúčený. Myslel si, že sa už nikdy nevráti domov. Preto mu bolo do plaču, keď sa išiel rozlúčiť s ružou.

Princ : (polieva kvetinu) Zbohom kvetina!

Ruža : (naduto mlčí)

Princ : Zbohom! (povie hlasnejšie)

Ruža : (odkašle si, aby bola zaujímavá) Bola som hlúpa. Prosím, odpusť mi. Usiluj sa byť šťastný.

Princ : Ty mi nič nevyčítaš?

Ruža : Ale áno, mám ťa rada. Ale samozrejme, že si o tom nevedel, lebo som sa k tebe odporne správala. No ty si bol tiež hlúpy tak ako ja, choď a usiluj sa byť šťastný.

Princ : Tu máš plachtu!

Ruža : Už ju nechcem, nevedí mi to.

Princ : Ale vietor. Prechladneš...

Ruža : Ale čoby som prechladla. Svieži nočný vzduch mi urobí dobre.

Princ : Ale zvieratá...

Ruža : Musím predsa strpieť húsenice, keď chcem vidieť motýle. A veľkých zvierat sa nebojím, pretože mám trne.

Princ : Ale..

Ruža : Nebuď smiešny a choď už. Rozhodol si sa ísť, tak choď. Rozčuľuje ma to, keď tu postávaš a predlžuješ čas.

Princ : Zbohom..

Rozprávač : Kvetina chcela, aby Malý princ odišiel čo najrýchlejšie. Nechcela totiž, aby ju videl plakať. Bola to veľmi pyšná rastlina.

Koniec.

3. deň – Pozoruj! (10. – 15. kapitola)

Malý princ objavuje nové planéty

Kulisy : oblečenie pre kráľa, kráľovský trón, oblečenie pre márnivca, klobúk na hlavu, fľaše od alkoholu, od piva, kalkulačka, papier a pero, pouličná lampa, knihy, mapy, oblečenie pre pijana, oblečenie pre biznismena, oblečenie pre zemepisca, oblečenie pre lampára

Postavy : rozprávač, kráľ, biznismen, lampár, márnivec, pijan, zemepisec, Malý princ

Dej :

1. Dejstvo – planéta, na ktorej vládol kráľ

Rozprávač : Malý princ žil v blízkosti asteroidov 325, 326, 327, 328 329 a 330. Najprv sa vybral na ne, aby tam načerpal nejaké poučenie, alebo našiel zamestnanie.

Kráľ : Ach! Tu máme poddaného!

Princ : Ako ste ma mohli spoznať, keď ste ma ešte nikdy v živote nevideli?! Nechápem!

Kráľ : Na mojej planéte je každý poddaný! Ja som neobmedzený vládca!

Princ : Prosim?

Kráľ : Pristúp bližšie, nech si ťa lepšie obzriem!

Princ : (poobzerá sa okolo, či sa nedá niekde sadnúť) Whaaaaah! (zívne si) Som veľmi unavený!

Kráľ : Je proti pravidlám etikety, aby si si v mojej prítomnosti zivil! Zakazujem ti zívat!

Princ : Ale nemôžem tomu zabrániť. Som veľmi unavený. Prekonal som dlhú cestu...

Kráľ : (skočí mu do toho) Tak ti teda prikazujem, aby si zival! Zívaj, je to rozkaz!

Princ : Nemôžem, už mi to nejde... To ide samo...

Kráľ : Hmmm, tak ti teda prikazujem, aby si chvíľku zival a chvíľku... Počkaj, nejako mi to nesedí! Nemám rád, keď ma niekto neposlúcha! Som totiž neobmedzený vládca!

Princ : A dávate aj rozumné rozkazy?

Kráľ : Samozrejme, keby som prikázal niektorému generálovi, aby sa premenil na morského vtáka a keby ten generál neposlúchol, nebola by to moja vina, ale generálova.

Princ : (unaveno) Môžem si sadnúť?

Kráľ : Prikazujem ti, aby si si sadol.

Princ : Vaše Veličenstvo, prepáčte, že sa vás pýtam...

Kráľ : (skočí mu do toho) Prikazujem ti, aby si sa pýtal!

Princ : Nad čím vlastne vládnete?

Kráľ : Nad všetkým.

Princ : Nad všetkým?

Kráľ : Dokonca aj hviezdy ma poslúchajú. Nestrpím nedisciplinovanosť.

Princ : (odrazu zosmutnel) Urobíte mi láskavosť? Chcem vidieť západ slnka. Rozkážte slnku, aby zapadlo.

Kráľ : Keby som prikázal generálovi, aby lietal z kvetu na kvet ako motýľ a on by ma neposlúchol, či by to bola vina? Moja, alebo jeho?

Princ : Vaša, prirodzene.

Kráľ : Správne. Od každého možno žiadať len to, čo môže dať. Autorita sa zakladá na rozume a na mojich rozumných rozkazoch.

Princ : A čo bude s tým mojim západom slnka?

Kráľ : Budeš ho mať, len musíš prísť ten správny čas. A ten čas príde o trištvrte na osem.

Princ : (zívne) Whaaaaaaah! Som nejaký unavený, pôjdem ďalej, aj tak tu už nemám čo robiť.

Kráľ : Neodchádzaj! Neodchádzaj, vymenujem ťa za ministra!

Princ : Za ministra čoho?!

Kráľ : Za ministra spravodlivosti!

Princ : Ale tu niet koho súdiť!

Kráľ : Tak keď teda vravíš, že tu nikto nie je, tak budeš súdiť sám seba.

Princ : Ale súdiť samého seba môžem hocikde!

Kráľ : Hnumm, no to hej, ale myslím, že niekde tu na mojej planéte je malá myš, občas ju v noci počujem. Môžeš ju súdiť. Nariadiš jej trest smrti a potom ju zase omilostiš.

Princ : Ja nemám rád trest smrti. Myslím, že už naozaj pôjdem.

Kráľ : Nie, neodchádzaj!

Princ : Ak si vaše veličenstvo želá, aby ho správne poslúchali, tak by mohlo dať aj rozumný rozkaz. Napríklad, aby som do minúty odišiel.

Kráľ : Počkaj ! Menujem ťa za vyslanca!

Princ : (už na odchode a hovorí si po ceste) Ach, tí dospelí sú veľmi čudní. Idem sa ja pozrieť ďalej.

2. Dejstvo – planéta, na ktorej žije márnivec

Márnivec : Áááá! Prišiel ma navštíviť obdivovateľ!

Princ : Prečo obdivovateľ?

Márnivec : Pretože mňa každý len obdivuje!

Princ : Dobrý deň. Máte čudný klobúk. Načo vám je?

Márnivec : Mám ho preto, aby som ním mohol zdravit' ľudí, keď ma budú s jasotom vítať. Ale bohužiaľ, tadiaľto veľa ľudí nechodí.

Princ : Ach, to naozaj?

Márnivec : Zatlieskaj!

Princ : (naozaj mu začne búrlivo tlieškať) Toto je zábavnejšie ako návšteva u kráľa!

Márnivec : (dá si dole klobúk z hlavy a urobí pukerlík) Zase zatlieskaj!

Princ : (znovu zatlieska) Ach, už ma to nejako nebaví. Čo treba urobiť, aby ti spadol klobúk?

Márnivec : (robi sa, že nepočuje a ďalej sa ukláňa) Naozaj ma tak veľmi obdivuješ?

Princ : (prestane tlieškať a spýta sa) Čo znamená obdivovať?

Márnivec : Obdivovať znamená uznať, že som najkrajší, najinteligentnejší, najlepšie oblečený a samozrejme, najbohatší na celom svete.

Princ : Ale veď si na svojej planéte úplne sám!

Márnivec : Ale noooo, urob mi radosť! Obdivuj ma!

Princ : Obdivujem ťa, no načo ti to je? Načo ťa to zaujíma?

Márnivec : (nevšímajúc si ho, sa stále ukláňa)

Princ : Dospelí sú rozhodne veľmi čudní. Radšej už idem preč...

3. Dejstvo – planéta, na ktorej žije pijan

Princ : (príde k pijanovi, ktorý sedí pri prázdnych fľašiach) Čo ty tu robíš?

Pijan : Pijem! (polo opito)

Princ : A prečo piješ?

Pijan : Aby som zabudol. (polo opito)

Princ : Aby si zabudol na čo?

Pijan : Aby som zabudol, že sa hanbím. (podnapito pomaly kričí)

Princ : A za čo sa hanbiš?

Pijan : Hanbím sa, že pijem! (úplne zrukne)

Princ : Čože? Som z toho zmätený. Idem preč, dospeláci sú veľmi čudní ľudia.

4. Dejstvo – planéta, na ktorej žije biznismen

Princ : Dobrý deň!

Biznismen : (nahlas počíta a vôbec si nevšimá malého princa) Jedna a dva sú tri. Tri a päť je osem. Deväť a desať je devätnásť...

Princ : Dobrý deň, vyhasla vám cigareta!

Biznismen : Tri a dva je päť. Sedem a osem je pätnásť. Dobrý deň! Desať a desať je dvadsať. Nemám čas si ju zapáliť. Uf! To robí dvadsaťdva miliónov tristo päťdesiat tisíc....

Princ : Tristo päťdesiat tisíc čoho?

Biznismen : Čože?! Ty si ešte tu? Tri a desať je trinásť... Mám toľko práce, som veľmi zaneprázdnený človek. Ja som vážny človek, nezaoberám sa hlúposťami... Dvesto miliónov desať...

Princ : Dvesto miliónov desať čoho?

Biznismen : Moje nervy! Za 54 rokov, čo tu bývam, ma vyrušili len tri razy. Prvý krát to bol chrúst, ktorý sem od neviem kade zabľúdl, druhý krát som mal reumatický záchvat a tretí krát – to je práve teraz a to si ty!! Nemám čas sa zaoberať hlúposťami! Ja som vážny človek! Jeden milión..

Princ : Jeden milión čoho?

Biznismen : Tých malých vecí, čo niekedy vidíme na oblohe.

Princ : Múch?

Biznismen : (polo vybuchne) Tých malých zlatých vecí, čo sa trblietajú!

Princ : Včiel?

Biznismen : (už úplne vybuchne) Nie! Nemám čas sa zaoberať takými hlúposťami!

Princ : Tak potom čoho? Hviezd?

Biznismen : (túkne sa po čele) Ach! Jasné, to je ono! Hviezd!

Princ : A čo robíš s tými hviezdami?

Biznismen : Vlastním ich.

Princ : A čo z toho máš, že ich vlastniš?

Biznismen : Robí to zo mňa bohatého človeka.

Princ : A ako môžeš vlastniť hviezdy, keď nikomu nepatria?

Biznismen : Prirodzene. Keď nájdeš ostrov, ktorý nikomu nepatrí, necháš si ho. Keď niečo vynájdeš, dáš si to patentovať. A ja vlastním hviezdy.

Princ : A čo s nimi robíš?

Biznismen : Spravujem ich. Spočítavam a prepočítavam a môžem si ich uložiť do banky. A to je veľmi vážna vec.

Princ : To je zábavné. Ja považujem za vážnu vec úplne niečo iné. Vlastním kvetinu a každý deň ju polievam. Vlastním tri sopky a každý deň ich vymetám. Človek nikdy nevie. Pre moje sopky a pre moju kvetinu je osožné, že ich vlastním. Ale ty nie si osožný pre svoje hviezdy...

Biznismen : (otvorí ústa, že chce niečo povedať, ale nakoniec nič nepovie)

Princ : (skloní hlavu a pomaly odchádza) Svet dospelých je rozhodne čudní...

5. Dejstvo – planéta, na ktorej žije lampár

Princ : Fííííha! Aká maličká planéta! Možno je tu prítomnosť človeka nezmyselná. A predsa má väčší zmysel ako život kráľa, biznismena, pijana a márnivca. Keď lampár rozsvieti pouličnú lampu, akoby rozsvietil o hviezdu viac. Keď ju zhasne, akoby ju uspal. Je to pekné zamestnanie. Dobrý deň! Prečo si práve zhasol lampu?

Lampár : Je to príkaz... Dobrý deň! (vypne lampu)

Princ : Čo znamená príkaz?

Lampár : To znamená, že musím zhasnúť lampu. Dobrý večer! (šľukne a zapne svetlo)

Princ : Ale prečo si ju hneď zapol? Nechápení tomu príkazu.

Lampár : Tu nie je čomu chápať. Príkaz je príkaz. Mám tu hrozné zamestnanie. Voľakedy sa planéta točila pomalšie a ja som si mohol aj oddýchnuť.

Princ : A odvtedy sa príkaz zmenil?

Lampár : Nie, vôbec nie. Len odkedy sa planéta točí rýchlejšie, nemám čas si ani oddýchnuť. A už nevládzem.

Princ : To je smiešne. Deň u teba trvá jednu minútu.

Lampár : To teda vôbec nie je smiešne. Už sa spolu rozprávame jeden mesiac.

Princ : To nemyslíš vážne! Joooj, je mi ťa veľmi ľúto. Rád by som ti pomohol. Poznám jeden spôsob, ako si odpočinúť.

Lampár : Jeeej, aký spôsob? Pomôže mi to?

Princ : Samozrejme, tvoja planéta je taká malá, že ju obideš tromi krokmi. Musíš ustavične pomaly kráčať, aby som bol na slnku. Keď si budeš chcieť oddýchnuť...a vkročíš do tieňa.

Lampár : Ďakujem za radu, vyskúšam.

Princ : Týmto človekom by všetci ostatní pohrdli, ale myslím, že len s ním by som sa vedel normálne priateľiť. Škoda, že jeho planéta je taká maličká a nie je tam miesto pre dvoch... Radšej už pomaly pôjdem.

6. Dejstvo – planéta, na ktorej býval zemepisec

Zemepisec : (píše do nejakej knihy a občas sa pozrie na glóbus, zrazu sa tam zjaví Malý princ) Aha! Tu máme cestovateľa!

Princ : (veľmi dychčí a je už dosť unavený z toľkého cestovania, nič nehovorí, iba dychčí)

Zemepisec : Odkiaľ pochádzaš, synku?

Princ : Čo tu robíte? A čo je to za hrubočiznú knihu, do ktorej píšete?

Zemepisec : Som zemepisec.

Princ : Čo je zemepisec?

Zemepisec : Zemepisec je vedec, ktorý vie, kde sú moria, rieky, oceány, mestá, vrchy, púšte...

Princ : Fiiha! To je veľmi zaujímavé! Konečne poriadne zamestnanie! Máte to tu veľmi pekné na vašej planéte. Sú na nej aj oceány?

Zemepisec : Ja to nemôžem vedieť.

Princ : A mestá? A rieky? Púšte? Veľké pohoria?

Zemepisec : Ani to nemôžem vedieť.

Princ : (sklamane) Ale ako to, však ste zemepisec!

Zemepisec : Správne, ale nie som cestovateľ. Zemepisec nechodí robiť súpis riek, morí, oceánov, púští a vrchov. Zemepisec je priveľmi dôležitý na to, aby robil takú robotu, on nikdy neopúšťa svoju pracovňu. Zemepisec prijíma všetkých cestovateľov a zaznamenáva si ich spomienky a overuje si, či sú naozaj pravdivé a či neklame.

Princ : A čo sa stane, ak by niekto klamal?

Zemepisec : Cestovateľ, ktorý by klamal, by spôsobil v zemepisných dejinách ozajstnú katastrofu. Napríklad opilec. Opilci vidia dvojmo a mohol by dvakrát zaznačiť nejaký vrch a ten by tam v skutočnosti bol iba jeden.

Princ : Poznal by som jedného cestovateľa, ktorý by klamal.

Zemepisec : (zrazu sa ťukne po čele a vyskočí, začne si strúhať ceruzku a otvorí knihu na inej strane) Ale ty určite prichádzaš z ďaleka! Opiš mi tvoju planétu ak to tam vyzerá!

Princ : U mňa to nie je zaujímavé. Je to čosi maličké. Vlastním tri sopky. Dve sú činné a jedna vyhasla. Ale človek nikdy nevie. Mám aj jednu kvetinu.

Zemepisec : My kvetiny nezaznamenávame.

Princ : Čože? A to akože prečo? Však kvetiny sú to najkrajšie čo na mojej planéte je!

Zemepisec : Pretože kvetiny sú pomimuteľné. Zemepisné knihy sú najdokonalejšie zo všetkých kníh, lebo len veľmi zriedka sa stáva, že by nejaký vrch zmenil svoje miesto.

Princ : Ale vyhasnuté sopky sa môžu prebudiť. A čo znamená pomimuteľné?

Zemepisec : To či sú sopky vyhasnuté, alebo činné, to je nám zemepiscom jedno. Nám záleží na vrchu a ten sa nemení.

Princ : Ale čo znamená pomimuteľné?

Zemepisec : To znamená čosi, čo je ohrozené blízkym zánikom.

Princ : Takže aj moja kvetina je ohrozená blízkym zánikom?

Zemepisec : Pravdaže.

Princ : (smutno povie) Moja kvetina je pomimuteľná. Má iba štyri trne, aby sa mohla ubrániť proti svetlu. A ja som ju nechal doma celkom samu. A čo mi radíte, čo by som si mal pozrieť?

Zemepisec : Určite ti radím, aby si si pozrel planétu Zem. Má dobrú povest'

Princ : Idem sa tam pozrieť. Ach, chud'a moja kvetina, takú opustenú som ju nechal doma. Dúfam, že sa bude mať dobre... (a odíde zo scény)

Koniec.

4. deň – Zaplet' sa! (16. – 21. kapitola)

Malý princ na zemi

Kulisy : všetko, čo bude pripomínať Zem (mapy, moria, lesy, trávy, kvetiny, svetadiely), vrchy, sopky, skaly, záhon ruží (môže byť aj z ľudí), napísané na papieri počty o obyvateľoch a kráľoch a tak ďalej, púšť Sahara, vrchy zo stĺčiek

Postavy : Malý princ, had, kvetina, liška, rozprávač

Dej :

1. Dejstvo :

Rozprávač : Malý princ putoval a putoval, až doputoval na planétu Zem. Bola úplne odlišná od všetkých ostatných planét. Bolo na nej 111 kráľov, 7 000 zemepiscov, 900 000 biznismenov, 7, 5mil pijanov, 311miliónov márnivcov. Obyvatelia planéty Zem pôsobili nádherným dojmom, lebo bolo medzi nimi veľa lampárov. Preto si Malý princ pomyslel, že to bude zaujímavá planéta. Zrazu pristál na Zemi. Len čo pristál na Zemi, bol veľmi prekvapený.

Princ : Dobrú noc.

Had : Dobrú noc.

Princ : Na ktorú planétu som spadol?

Had : Na Zem, do Afriky.

Princ : Ach! A na Zemi nie sú ľudia? Teda na Zemi nikto nie je?

Had : Tu je púšť. Na púšťach Nikto nie je. Zem je veľmi veľká.

Princ : Rád by som vedel, či hviezdy nežiaria preto, aby si každý mohol vyhľadať tú svoju. Pozri sa na moju planétu. Je práve nad nami. Ach! Ako je ďaleko!

Had : Je krásna. A prečo si sem vlastne prišiel?

Princ : (skloní hlavu a povie) Mám starosti s jednou kvetinou.

Had : Ach! To ma mrzí!

Princ : Kde sú ľudia? Človek sa cíti na púšti taký osamelý.

Had : Človek sa cíti osamelý, aj keď je medzi ľuďmi.

Princ : Ty si čudné zviera, tenší ako prst..

Had : (hneď mu do toho skočí) Ale som mocnejší ako prst hocijakého kráľa.

Princ : Nie si veľmi mocný. Ani nohy nemáš, ani chodiť nemôžeš. Ani cestovať.

Had : Môžem ťa uniesť ďalej ako loď!(a obrúti sa malému princovi okolo nohy)

Princ : (zľakne sa a uskočí nabok)

Had : Keď sa niekoho dotknem, vrátim ho na tú zem, z ktorej pochádza. Ale ty si čistý, ty pochádzaš z hviezdy.

Princ : (zamyslí sa a nič mu neodpovie)

Had : Je mi ťa ľúto, Malý princ. Si taký slabý na tejto tvrdej Zemi zo žuly. Môžem ti jedného dňa pomôcť, ak sa ti bude priveľmi cnieť za domovom. Môžem...

Princ : (skočí mu do toho) Och! Veľmi dobre som ti porozumel! Ale prečo hovoríš ustavične v hádankách?

Had : Ja ich všetky rozlúštim.

Princ : (nechá tam hada ležať a vydá sa naprieč púšťou)

Rozprávač : Malý princ sa vydal naprieč púšťou hľadať nejakých ľudí. Ako tak putoval a putoval po púšti stretol sa s...

2. Dejstvo :

Princ : (hneď skočí do rozprávačovej repliky) Dobrý deň!

Kvetina : Dobrý deň!

Princ : Kde sú všetci ľudia? (obzerá sa dookola)

Kvetina : Ľudia? Jedného dňa som videla okolo prechádzajúc karavánu, a myslím, že už sú to roky. Ale určite je tu na Zemi takých šesť, sedem ľudí. Ale neviem, kde by ste ich mohli stretnúť.

Princ : Prečo si to myslíte, že ich nestretnem?

Kvetina : Lebo vietor unáša ľudí. Ľudia nemajú korene a to im veľmi prekáža. Nikdy neviete, kde ich môžete stretnúť.

Princ : Zbohom!

Kvetina : Zbohom, Malý princ!

3. Dejstvo :

Rozprávač : Malý princ pokračoval v putovaní púšťou. Odrazu prišiel k vysokým vrchom. Jediné vrchy, čo kedy videl a poznal, boli jeho tri sopky, ktoré mu siahali po kolená.

Princ : Fiiha! Vystúpim na tento vysoký vrch a budem vidieť celú planétu a všetkých ľudí! (začne sa štvrať na stoličky, potom polo sklamané dodá) Ach! Nie! Vidím iba vrcholky ostatných skál! (potom zvolá) Dobrý deň!

Ozvena : Dobrý deň... Dobrý deň... Dobrý deň...

Princ : (zakričí) Kto ste ?

Ozvena : Kto ste?... Kto ste?... Kto ste?...

Princ : (zakričí) Buďte mojimi priateľmi! Som sám!

Ozvena : Som sám.. Som sám.. Som sám...

Princ : Aká čudná planéta... (zlieza dolu zo skál) Je celá vyprahnutá, nikde živej duše, celá zašpicatená a slaná. Ľudia nemajú fantáziu. Opakujú, čo sa im povie. U mňa doma som mal kvetinu, ona hovorila vždy prvá...

Rozprávač : Malý princ sa znovu vydal na cestu. Po dlhej chôdzi po piesku, po skalách a po snehu, konečne našiel cestu. A všetky cesty vedú k ľuďom.

4. Dejstvo :

Princ : Dobrý deň!

Ruže : Dobrý deň!

Princ : Kto ste? Veľmi sa podobáte na moju kvetinu!

Ruže : (zachichútajú sa) My sme ruže.

Princ : Ach! (vzdychne si veľmi nešťastne) Moja kvetina mi vždy vravela, že je jediná svojho druhu vo vesmíre! A tu ich je 5 000 rovnakých v jedinej záhrade!

Ruže : (iba sa usmievaajú a pretŕčajú sa pred princom)

Princ : (smutno pokračuje) Veľmi by ju to urazilo, keby vedela, že nie je jediná svojho druhu. Strašne by kašľala a predstierala, že umiera, len aby nebola zahanbená. A ja by som sa musel tváriť, že ju ošetrujem, lebo inak by si naozaj spôsobila smrť a tým by ponížila aj mňa. Ach!! (ešte smutnejšie, polo plačlivo hovorí) Myslel som si, že som bohatý, že mám jedinečnú kvetinu a mám len obyčajnú ružu. Tri sopky a jedna z toho je vyhasnutá... Toto zo mňa teda veruže nerobí veľmi významného princa .... (ľahne si do trávy a začne plakať, v tom sa pri ňom zjaví liška)

5. Dejstvo :

Liška : Dobrý deň.

Princ : (Malý princ prestane plakať, zdvihne hlavu a dookola sa poobzerá) Dobrý deň!

Liška : Som tu, pod jablňou...

Princ : Kto si? Si veľmi pekná ...

Liška : Ja som liška.. (pomaly sa blíži k malému princovi, ale potom rýchlo uskočí)

Princ : Pod' sa so mnou hrať... Som taký smutný..

Liška : Nemôžem sa s tebou hrať, nie som skrotená...

Princ : Ach, prepáč! Čo znamená skrotiť?

Liška : Ty nie si odtiaľto, čo tu hľadáš?

Princ : Hľadám ľudí. A čo znamená skrotiť?

Liška : Ľudia majú pušky a poľujú. Je to veľmi neprijemné. Chovajú aj sliepky. Je to ich jediná prednosť. Hľadáš sliepky?

Princ : Nie, hľadám priateľov. Čo znamená skrotiť?

Liška : Je to už takmer zabudnutá vec. Znamená to vytvoriť si putá.

Princ : Putá? To čo znamená?

Liška : Ty si pre mňa zatiaľ len jeden malý obyčajný chlapec. Nepotrebujem ťa. Ani ty mňa nepotrebuješ. Ja som pre teba iba jedna obyčajná liška. No ak si ma skrotíš, budeme jeden druhého potrebovať. Budeš pre mňa jediný na svete. Ja budem pre teba jediná na svete..

Princ : Začínam už tomu rozumieť. Jestvuje jedna kvetina, ktorá si ma skrotila...

Liška : To je možné, na Zemi sa dá všeličo zažiť.

Princ : Och! Ale to nie je na Zemi?

Liška : Čože? Na nejakej inej planéte?

Princ : Áno.

Liška : A sú na tej planéte aj sliepky? Alebo poľovníci?

Princ : Nie.

Liška : To je zaujímavé! Nič nie je dokonalé.. Chceš vedieť niečo o mojom živote?

Princ : Samozrejme. (trošku sa pousmeje a sadne si bližšie k liške)

Liška : Môj život je jednotvárný. Poľujem na sliepky a ľudia poľujú na mňa. Všetky sliepky sú si navzájom rovnaké a všetci ľudia sú si navzájom rovnakí. Preto je to občas nudá. No ak si ma skrotíš, môj život sa úplne zmení. Spoznám zvuk tvojich krokov a tie ma privolajú z nory ako nejaká hudba. Pozri!

Princ : Kam?

Liška : Vidíš? Tam? Tie obilné poľa?

Princ : (dá si ruku k očiam a robí sa, že žmúri) Ahá, áno, už vidím!

Liška : Ja chlieb nejem. Obilie je pre mňa zbytočné, a poľa mi nič nepripomínajú. Ale ty máš zlaté vlasy. Bude to teda skvelé, keď si ma skrotíš, lebo zlaté obilie ňi ťa bude pripomínať. (zmĺkne a zahľadí sa na Malého princa) Prosím ťa, skrot' si ma...

Princ : Veľmi rád.. Ale nemám veľa času. Musím si nájsť priateľov a spoznať veľa nových vecí.

Liška : Spoznáme len tie veci, ktoré si skrotíme. Ľudia už nemajú čas, aby niečo spoznávali. Kupujú si hotové výrobky u obchodníkov a pretože neexistujú obchodníci, čo by predávali priateľov, ľudia sú bez priateľov. Ak chceš priateľa, skrot' si ma!

Princ : Čo mám urobiť?

Liška : Musíš byť veľmi trpezlivý. Najprv si sadneš do trávy trochu ďalej odo mňa, asi takto. Ja sa budem na teba pozerat' kútikmi očí a ty nebudeš nič vraviť. Reč je prameňom nedorozumení. Každý deň si prisadneš trošku bližšie.

Rozprávač : Na druhý deň prišiel Malý princ zase.

Princ : Ahoj liška.

Liška : Bolo by lepšie, ak by si prichádzal v určitú hodinu. Napríklad o štvrtéj. To sa potom už o tretej začnem tešiť, že ťa o štvrtéj uvidím. Čím bude štvrtá hodina bližšie, tým budem vzrušenejšia. Ale keď neviem, ktorú hodinu prídeš, neviem si prichystať srdce. Je dobré dodržiavať isté zvyky.

Princ : Čo sú to zvyky?

Liška : Je to čosi, na čo sa už celkom zabúda. Je to niečo, čo odlišuje jeden deň od ostatných dní. Napríklad aj moji poľovníci majú jeden zvyk. Každý štvrtok tancujú s dedinskými dievčatami a ja sa môžem ísť vtedy prechádzať až do vinice. Keby poľovníci tancovali hocikedy, nemohla by som mať vôbec prázdniny.

Rozprávač : A tak si Malý princ skrotil lišku. Keď sa priblížila hodina odchodu, liška povedala :

Liška : Ach! Budem plakať!

Princ : Je to tvoja vina, neželal som ti nič zlé, ale ty si chcela, aby som si ťa skrotil.

Liška : Pravdaže.

Princ : Ale ty budeš plakať! A nebudeš z toho nič mať!

Liška : Pravdaže budem. Vďaka farbe obilia. Choď sa ešte raz pozrieť na ruže, pochopíš, že tá tvoja je jediná na svete. Potom sa vrátiš ku mne, aby si mi dal zbohom a ja ti darujem tajomstvo.

Princ : (vstane zo zeme a pôjde k ružiam) Vy sa na moju ružu vôbec nepodobáte. Nikto si vás neskroutil a vy ste si nikoho neskroutilí. Ste také, ako bola moja liška – podobné stotisícim iným. Ale ja som si lišku skrotil a teraz je moja priateľka.

Ruže : (nič nepovedia, iba otvoria ústa, lebo ostanú ako zarazené)

Princ : Ste krásne, ale prázdne. Nemožno pre vás zomrieť. Prirodzene, obyčajný človek by si pomyslel, že ste také ako moja ruža, ale ona je jediná, lebo len ju som chránil ochrannou dekou, len jej som pozabíjal húsenice, len ju som polieval a len ju som počúval, ako sa na niečo sťažuje. Pre ňu som všetko robil, pretože je to moja ruža. (otočí sa a vráti sa k líške)

Princ : Zbohom, líška!

Líška : Zbohom, Malý princ! Tu je tajomstvo. Je to veľmi jednoduché, dobre vidíme iba srdcom. To hlavné je očiam neviditeľné. Čas, ktorý si strácal pre svoju ružu, robí tvoju ružu takou dôležitou.

Princ : (nahlas si to zopakuje) Čas, ktorý som strácal pre svoju ružu, robí svoju ružu...

Líška : Ľudia zabudli na túto pravdu, ale ty na ňu nesmieš zabudnúť. Budeš vždy za všetko, čo si skrotíš zodpovedný, aj za svoju ružu.

Princ : (nahlas si zopakuje) Som zodpovedný za svoju ružu. (kývajúc odchádza od líšky)

Koniec.

5. deň – Obdaruj ! (22. – 27. kapitola)

Malý princ na ceste domov

Kulisy : vlak, búdka, obchod, vedro, povraz, hriadeľ.

Postavy : Malý princ, Výhybkár, obchodník, pilot, rozprávač

Dej :

1. Dejstvo :

Princ : Dobrý deň!

Výhybkár : Dobrý deň!

Princ : Čo tu robíš?

Výhybkár : Rozdeľujem cestujúcich po tisícových skupinách. Vypravujem vlaky, čo ich odvádzajú raz napravo a raz naľavo.

Princ : okolo prejde duniaci vlak) Veľmi sa ponáhľajú ? A čo hľadajú?

Výhybkár : Ani človek na rušni to nevie.

Princ : (zase prejde okolo vlak, v opačnom smere) Už sa vracajú?

Výhybkár : To nie sú tí istí, vymieňajú sa.

Princ : A prečo? Neboli spokojní tam, kde boli?

Výhybkár : Človek nikdy nie je spokojný tam, kde je.

Princ : (okolo zaduní tretí rýchlik) A títo idú kam? Idú za prvými cestujúcimi?

Výhybkár : (pokrúti hlavou) Nie, nie. Nejdú vôbec za ničím. Spia vo vnútri, alebo len tak zívajú. Len deti si od zvedavosti pritiskajú nosy na okná.

Princ : Len deti vedia, čo hľadajú. Strácajú pre handrovú bábiku čas, ona sa stáva pre ne dôležitá, a keď im ju niekto vezme, plačú...

Výhybkár : Majú šťastie...

2. Dejstvo :

Princ : Dobrý deň!

Obchodník : Dobrý deň!

Princ : Čo to predávaš?

Obchodník : Predávam vylepšené pilulky proti smädu. Stačí raz jednu za týždeň zhltnúť a človek nepocíti potrebu napiť sa.

Princ : Prečo to predávaš?

Obchodník : Je to veľká úspora času. Odborníci vypočítali, že ti to ušetrí až 53 minút za týždeň.

Princ : A čo sa robí s tými 53. minútami?

Obchodník : Každý si s nimi urobí, čo chce...

Princ : Keby som ja mal 53 minút, šiel by som celkom pomaličky ku studni...

3. Dejstvo :

Pilot : Ach! Tvoje rozprávanie je veľmi krásne, ale pozri! Práve som dopil poslednú kvapku vody! Lietadlo som ešte neopravil a ak nenájdeme nejakú studňu, zomrieme od smädu!

Princ : Moja priateľka líška...

Pilot : To je síce pekné, ale teraz nejde o líšku...

Princ : Prečo?

Pilot : Lebo čoskoro zomrieme od smädu...

Princ : Ale ty si ma nepochopil! Je dobré, že sme mali priateľa, aj keď máme zomrieť. Ja som veľmi rád, že som mal priateľku líšku.

Pilot : Nevieš odhadnúť nebezpečenstvo, necítiš ani hlad, ani smäd. Tebe stačí len slnko..

Princ : Ale čoby, aj ja som smädny.. Poď, pohľadajme studňu...

Rozprávač : Pilot unavené pohodil rukou a spolu s Malým princom sa vydali na cestu. Kráčali naslepo v nekonečnej púšti. Kráčali už celé hodiny a pilot mal od smädu slabú horúčku. Nakoniec zastali, aby si oddýchli.

Pilot : Tak aj ty si smädny?

Princ : Voda môže byť dobrá aj pre srdce.. Hviezdy sú krásne vďaka ruži, ktorú nie je vidieť... Na chvíľu si sadnem. Som veľmi unavený.

Pilot : Púšť je krásna.

Princ : Púšť robí krásnou to, že niekde skrýva studňu.

Pilot : Keď som bol malý, býval som v starobylom dome a podľa povesti bol v ňom zakopaný poklad, ale nikdy ho nikto nevidel. To robilo náš dom taký čarovný. Či už ide o dom, alebo o hviezdy alebo o púšť, to čo ich robí krásnymi, je neviditeľné!

Princ : Som rád, že súhlasíš s mojou líškou.

Rozprávač : Pretože Malý princ zaspával, vzal ho pilot do náručia a vydal sa znova na cestu. Bol dojatý. Zdalo sa mu, že na zemi neexistuje nič krehkejšie ako je Malý princ. Pilot v mesačnom svetle hľadel na bledé čelo Malého princa a nahlas si hovoril :

Pilot : To, čo tu vidím, je iba škrupina. To najdôležitejšie je neviditeľné. Na tomto spiacom Malom princovi ma tak veľmi dojíma jeho oddanosť k jednej kvetine. Obraz ruže v ňom žiari ako planienok svetla, aj keď spí.

Rozprávač : Ako tak pilot kráčal nočnou púšťou, zrazu objavil studňu.

4. Dejstvo :

Princ : Ľudia sa napchajú do rýchlikov, ale potom už nevedia, za čím idú. Tak sa v nich natriasajú a chodia stále dookola. Nestojí to za to.

Pilot : To je čudné. Toto nie je typická Saharská studňa. Saharské studne sú iba jamy vyhlbené v diere. Toto je ozajstná studňa. Dokonca je tu aj vedro i povraz a hriadel prichystaný. (začne naberať vodu)

Princ : (zvuk škripajúcej studne) Počuješ? Prebúdzať studňu. Počuješ ako spieva? (pokúša sa pilotovi pomôcť naberať vodu)

Pilot : Nechaj, ja to urobím, nenamáhaj sa. Si už dosť vyčerpaný. (vytiahne kýbeľ a postaví ho pred Malého princa)

Princ : Žizním po tejto vode, daj sa mi napíť!

Pilot : (zodvihne kýbeľ s vodou k jeho ústam a dá mu napíť)

Princ : (pije so zatvorenými očami a voda mu všade steká, keď sa napije, povie) Ľudia u vás pestujú 5 000 ruží v jedinej záhrade a nenachádzajú v nej to, čo hľadajú...

Pilot : Veru, nenachádzajú.

Princ : A predsa to, čo hľadajú, by sa mohlo nájsť v jedinej ruži alebo v troške vody.

Pilot : Pravdaže.

Princ : Ale oči sú slepé. Treba hľadať srdcom. Musíš dodržať svoj sľub.

Pilot : (zatiaľ sa napije vody, až mu to všade steká) Aký sľub?

Princ : Vičš, ten náhubok, pre moju ovečku, lebo som zodpovedný za svoju ružu.

Pilot : (vytiahne z vrečka kresliace potreby) začne kresliť

Princ : (Malý princ sa začne smiať) Tie tvoje baobaby vyzerajú ako kapustné hlavy! A tá líška! Jej uši sa trochu podobajú rohom a sú priveľmi dlhé.

Pilot : Ach! Si nespravodlivý! Nevieť kresliť nič, iba otvorené a zatvorené veľhady.

Princ : To bude dobré. Deti to vedia pochopiť.

Pilot : (nakreslí mu náhubok a podá mu obrázok) Ty máš nejaké plány, o ktorých neviem, že?

Princ : Vičš, môj pád na Zem. Zajtra to bude jeho výročie. Spadol som celkom blízko odtiaľto.

Pilot : Takže to nebola náhoda, že som ťa stretol? Vtedy, v to ráno, keď som stroskotal a som ťa stretol, si sa vracal na miesto, odkiaľ si prišiel, že? Možno, pre to výročie... ? Ach! Bojím sa o teba, Malý princ!

Princ : Teraz musíš pracovať. Musíš sa vrátiť k svojej mašine a oprav ju. Budem ťa tu čakať. Zajtra večer sa vráť.

Pilot : (odchádza k lietadlu a začne ho opravovať) Dúfam, že nebudem plakať, keď som sa nechal Malým princom skrotiť.

5. Dejstvo :

5. Dejstvo :

Rozprávač : Neďaleko studne bola zrúcanina starého kamenného múru. Pilot dodržal slovo a po namáhavom opravovaní lietadla sa vrátil na miesto, kde sa večera rozlúčil s Malým princom.

Princ : (sedí na múre a má spustené nohy dolu) Tak ty sa na to nepamätáš? To nebolo presne tu!

Pilot : (pomaly sa približuje k múriku, a Malý princ si ho zatiaľ nevšimol) Uuuha! Určite mu musel niekto odpovedať, však on by sa nerozprával sám so sebou!

Princ : Áno, áno, je to naozaj tento deň, ale nie je to toto miesto...

Pilot : (stále sa pomaly približuje, ale stále je ďaleko od múru) Stále nikoho nevidím, ani nepočujem. Ale určite musí Malý princ niekomu odpovedať!

Princ : Pravdaže, uvidíš, kde začína moja stopa v piesku. Tam ma teda čakaj. Budem tam dnes v noci.

Pilot : (je už bližšie k múru, ale stále nič nevidí, ani nepočuje) Som blízko už dvadsať metrov a stále nikoho nevidím ani nepočujem, okrem Malého princa. Hmmm...

Princ : Máš dobrý jed? Si presvedčený, že ma nenecháš dlho trpieť?

Pilot : (keď začuje slová Malého princa, zarazene zastane) Jooojha, čo so to počul? Vôbec tomu nerozumiem.

Princ : Teraz choď preč! Chcem zostúpiť z múrika.

Rozprávač : Pilot sa pozrel smerom dolu k múru. Uvidel tam hada. Takého hada, ktorý, keď vás poštipie, za tridsať sekúnd ste mŕtvy. Pilot sa rozbehol k múru a po ceste si ohmatával vrecká, či v nich nenájde revolver, aby hada zastrelil. No popri behu spôsobil lomoz a had utiekol a skryl sa medzi kamene.

Pilot : (dobehne k múru a chyť Malého princa do rúk) To je pekný poriadok! Chvíľu ťa nechám samého a ty sa zatiaľ dávaš do reči s hadmi! (rozviazal mu šatku, čo mal Malý princ okolo krku a priložil mu šatku na čelo a utieral mu pot z čela)

Princ : (leží na zemi) Som rád, že si prišiel na to, čo chýba tvojej mašine. Budeš sa môcť vrátiť domov...

Pilot : (prekvapene) Ako to vieš? Práve som ti to chcel oznámiť.

Princ : Aj ja sa dnes vrátim domov. Je to oveľa ďalej a je to oveľa zložitejšie...

Pilot : (zovrie Malého princa do náručia)

~~Princ : Mám tvoju ovečku, mám debničku a mám aj náhubok pre ovečku.~~

~~Pilot : Chlapček mój, ty si sa bál.~~

~~Princ : (tichučko sa zasmieje) Dnes v noci sa budem ešte oveľa viac báť.~~

~~Pilot : Keď si uvedomím, že už nikdy nebudem počuť tvoj smiech, je to pre mňa hotová katastrofa. Tvoj smiech je ako studnička v púšti. Prosím, zasmej sa. Chceme ešte raz počuť ako sa smeješ.~~

~~Princ : Túto noc to bude rok, moja hviezda sa očitne práve nad miestom, kde som spadol...~~

~~Pilot : Chlapček mój, však tá historika s hadom a o schôdzke s ním je len zlý sen?~~

~~Princ : To, čo je dôležité, je neviditeľné.~~

~~Pilot : Pravdaže.~~

~~Princ : Je to ako s tou kvetinou, ak máš rád jednu kvetinu, ktorá je na nejakej hviezde, je veľmi príjemné hľadieť v noci na nebo. Všetky hviezdy zakvitnú.~~

~~Pilot : Pravdaže.~~

~~Princ : Je to ako s vodou, tá, z ktorej si sa mi dal napíť, bola ako hudba, vďaka hriadeľu a povrazu... Spomínaš si? Bola dobrá.~~

~~Pilot : Samozrejme...~~

~~Princ : V noci sa budeš pozerat' na hviezdy. Tá moja je primará, aby som ti mohol ukázať, kde je. Je to tak lepšie. Moja hviezda bude pre teba jedna z mnohých hviezd. Budeš sa teda rád pozerat' na všetky hviezdy. Všetky budú tvojimi priateľkami. A ešte ti dám darček.. (zasmie sa)~~

~~Pilot : Aeh, ohlapek, tak veľmi rád počúvam tvoj smiech.~~

~~Princ : Práve to bude môj darček. Bude to ako s tou vodou...~~

~~Pilot : Čo tým chceš povedať?~~

~~Princ : Ľudia majú svoje hviezdy, ale neznamenajú pre všetkých to isté. Pre jedných sú hviezdy sprievodcami, pre druhých iba malými svetielkami. Ty budeš mať také hviezdy, aké nemá nikto.~~

~~Pilot : Čo tým chceš povedať?~~

~~Princ : Keď budeš hľadieť na nebo, bude sa ti zdať, akoby sa všetky hviezdy smiali. Pretože ja budem bývať na jednej z nich, pretože ja sa budem na jednej z nich smiať. Ty budeš mať hviezdy, ktoré sa vedľa smiať. (a znova sa zasmial) Keď sa utešíš, budeš rád, že sme sa spoznali a budeme si navždy priateľmi. A vždy, keď sa pozrieš na oblohu sa začneš smiať, keď sa ťa bude niekto pýtať, povieš, že ťa hviezdy rozosmiali. Bude to, akoby som ti dal namiesto hviezd množstvo malých zvončekov, čo sa vedľa smiať. (prestane sa smiať) Vieš, túto noc už nepíď.~~

~~Pilot : Nie, neopustím ťa!~~

~~Princ : Budem vyzerat', akoby ma niečo bolelo, budem trochu vyzerat', akoby som umieral. Tak to býva, nepíď sa na to pozerat', nie je to potrebné.~~

~~Pilot : No určite! Neopustím ťa!~~

~~Princ : Vravím ti to aj preto, lebo sa bojím, že ťa ten had poštipie. Vieš, hady sú nebezpečné a zlé. Môžu uštipnúť iba pre potešenie...~~

~~Pilot : Nikdy! Ja sa hadov nebojím! Neopustím ťa!~~

~~Princ : Trochu ma upokojuje, že hady na druhé uštipnutie už nemajú jed. (zrazu sa Malý princ postavil na nohy a odišiel)~~

~~Pilot : (začne utekať za Malým princom, až ho nakoniec dobehne)~~

~~Princ : Ach! Ty si tu?! (a chyť ho za ruku) Neurobil si dobre, že si prišiel.~~

~~Pilot : Nevadí, chcem byť s tebou.~~

~~Princ : Budem vyzerat' ako mŕtvy, ale nebude to pravda. Pochop to prosím, moja planéta je priveľmi ďaleko a moje telo je ťažké. Nemôžem ho vziať so sebou.~~

~~Pilot : (silnejšie ho chyť za ruku a spolu kráča)~~

~~Princ : Ale to bude len ako stará opustená škrupina a staré škrupiny, to nie je nič smutné. Vieš bude to pekné, všetky hviezdy budú správne so zhrdzaveným hriadeľom a všetky hviezdy mi budú nalievat' vodu.~~

~~Pilot : (stále mlčí a smutno kráča)~~

Princ : (trochu podskočí od radosti) ~~Bude to také zábavné! Ty budeš mať 500 miliónov zvončekov a ja budem mať 500 miliónov studničiek!~~ (zrazu si sadne a začne plakať) Pusti ma. (pilot ho pustí za ruku) Nechaj ma ísť samého. (potáca sa, lebo je veľmi unavený)

Vieš, moja ruža je taká slabá a naivná... Ja som za ňu zodpovedný! Tak... To je všetko... (sadne si na zem)

Rozprávač : Malý princ chvíľku váhal, ale potom vstal, urobil krok a pilot sa nemohol ani pohnúť. Pri členkoch Malého princa sa mihol záblesk hada. Malý princ chvíľku nehybne stál a potom s potichu, bez výkriku spadol na zem. Pád jeho tela na zem utlmil piesok.

Pilot : (sadne si na kameň pred deti a dopovie im príbeh) ~~Odvtedy, čo som stretol Malého princa ubehlo už veľa rokov. Nikdy som tento príbeh ešte nikomu nerozprával. Keď ma po rokoch stretli moji známi, boli radi, že ma vidia živého. Aj ja som bol rád, len som bol smutný. Ale známym som povedal, že to je z únavy. Po čase sa moje rany vylicili a teraz veľmi rád spomínam na Malého princa. Ale viete, čo sa stalo? Zabudol som k náhubku nakresliť aj kožený remienok, ktorým by Malý princ pripevnil náhubok ovečke. Preto sa teraz každý deň pýtam, čo sa asi stalo na jeho planéte? Je možné, že ovečka zožrala ružu? Niekedy si poviem, že určite nie, lebo Malý princ ju schováva pod ochrannú deku a vtedy sa hviezdy tichučko смеjú. Ale inokedy si zase poviem, že Malý princ zabudol ružu prikryť a je s ňou koniec! Vtedy sa zvončeky premenia na slzy... Je to naozaj veľká záhada. Zahľadte sa na nebo. Pýtajte sa sami seba : Zožrala ovečka ružu? Áno? Alebo nie? A uvidíte, ako sa všetko zmení. A nijaký dospelý nikdy nepochopí, že je to také dôležité!~~

Koniec.